

Cod de conduită
pentru prevenția și sancționarea incidentelor antisemite

Capitolul I - Baza legală. Definiția antisemitismului

Art.1.

- Legea nr.157/2018 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea antisemitismului.
- Hotărârea nr.539/2021 privind aprobarea Strategiei naționale pentru prevenirea și combaterea antisemitismului, xenofobiei, radicalizării și discursului instigator la ură, aferentă perioadei 2021-2023, și a Planului de acțiune al Strategiei naționale pentru prevenirea și combaterea antisemitismului, xenofobiei, radicalizării și discursului instigator la ură, aferentă perioadei 2021-2023.
- Ordonanța Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările și completările ulterioare.
- Ordonanța de urgență a Guvernului nr.31/2002 privind interzicerea organizațiilor, simbolurilor și faptelor cu caracter fascist, legionar, rasist sau xenofob și a promovării cultului persoanelor vinovate de săvârșirea unor infracțiuni de genocid contra umanității și de crime de război, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.107/2006, cu modificările și completările ulterioare.
- Declarația Consiliului Uniunii Europene, din 6 decembrie 2018, privind combaterea antisemitismului și elaborarea unei abordări comune în materie de securitate pentru a proteja mai bine instituțiile și comunitățile evreiești în Europa.
- Decizia prim-ministrului nr.138/2019 privind înființarea Comitetului interministerial pentru combaterea antisemitismului, xenofobiei, radicalizării și discursului de ură.
- Codul de conduită pentru prevenția și sancționarea incidentelor antisemite, elaborat de Uniunea Europeană a Studenților Evrei.

Art.2. Definiția antisemitismului:

În contextul prezentului Cod de conduită Universitatea Națională de Muzică din București aplică definiția de lucru a antisemitismului adoptată la 26 mai 2016 de cele 31 de țări membre ale Alianței Internaționale pentru Memoria Holocaustului (IHRA) (Anexa 1).

Capitolul II - Preambul:

Art.1. Conform Cartei Universității Naționale de Muzică din București:

- Comunitatea universitară este atașată valorilor democrației și ale statului de drept, apără aceste valori și acționează pentru promovarea lor în societatea românească, europeană și internațională.
- Dreptatea și echitatea constituie valori pe care Universitatea Națională de Muzică din București le susține cu tărie, adoptând pentru toți membrii săi atitudini corecte și respingând cu hotărâre discriminarea și exploatarea, indiferent de caracterul mai direct sau mai subtil în care s-ar produce acestea.
- Nu sunt admise discriminări pe criterii de vârstă, etnie, sex, origine socială, orientare politică sau religioasă, orientare sexuală sau alte tipuri de discriminare, cu excepția măsurilor afirmative prevăzute de lege.

Capitolul III - Responsabilitățile universității:

Art.1. Universitatea Națională de Muzică din București recunoaște că antisemitismul este o formă de discriminare.

Art.2. Universitatea desfășoară o politică menită să combată antisemitismul, xenofobia, radicalizarea și discursul instigator la ură.

Art.3. Discriminarea sau tratarea inegală a persoanelor, bazată explicit ori implicit pe criterii extraprofesionale precum rasa, etnia, sexul, religia, convingerile politice etc., aduce atingeri inacceptabile drepturilor acestora și perturbă grav egalitatea de șanse, motive pentru care este interzisă, indiferent de formele în care se manifestă.

Art.4. Universitatea poate oferi oportunități de training și instruire profesorilor și personalului, în parteneriat cu organizații ale societății civile, cu scopul de a educa pe tema antisemitismului și a experiențelor comunității evreiești.

Art.5. Comisia de etică este încurajată să se consulte cu organizațiile societății civile relevante pentru evaluarea incidentelor.

Art.6. Membrii Comisiei de etică beneficiază de instruire în cadrul unui training.

Art.7. Toți angajații, studenții și părțile terțe cu care universitatea interacționează trebuie să se conformeze Codului de conduită.

Art.8. Studenții și personalul care sunt victime ale unui incident antisemit sau xenofob (discriminare, hărțuire verbală sau fizică) sau sunt martori ai unui astfel de incident sunt încurajați să îl raporteze și să ceară asistență în conformitate cu procedurile de reclamații deja existente în cadrul Universității.

Art.9. În conformitate cu procedurile existente, consecințele încălcării Codului depind de gravitatea incidentului. Penalitățile variază și pot porni de la a cere scuze în mod public până la acțiuni disciplinare, concediere, suspendare sau exmatriculare.

Art.10. Odată cu epuizarea remediilor interne, toate părțile își păstrează drepturile legate de o plângere în instanță.

Definiția de lucru a antisemitismului elaborată de IHRA

Conform celor publicate pe site-ul

<https://www.holocaustremembrance.com/ro/resources/working-definitions-charters/definitia-de-lucru-antisemitismului>:

„Definiția de lucru și fără caracter juridic obligatoriu a antisemitismului a fost adoptată de IHRA la 26 mai 2016 și de atunci a fost adoptată sau aprobată de un număr de țări și instituții guvernamentale.

Antisemitismul este o anumită percepție referitoare la evrei, care poate fi exprimată ca fiind ură împotriva evreilor. Manifestările retorice și fizice ale antisemitismului sunt îndreptate împotriva evreilor sau neevreilor și/sau proprietăților acestora, împotriva instituțiilor comunităților evreiești și lăcașurilor lor de cult.

Pentru a orienta IHRA în activitatea sa, următoarele exemple pot fi ilustrative:

Manifestările pot include vizarea statului Israel, conceput ca o colectivitate evreiască.

Cu toate acestea, criticarea Israelului, în mod similar criticilor aduse oricărui alt stat, nu poate fi, în sine, considerat ca antisemitism. Antisemitismul, în mod frecvent, acuză evreii de conspirații pentru a face rău umanității, iar evreii sunt, de o bice, învinuiți „pentru lucrurile care merg prost”. Această idee este exprimată în discursul public, în scris, în forme de expresie vizuală sau acțiuni și includ stereotipuri calomnioase și însușiri cu caracter negativ.

Exemple contemporane de antisemitism în viața publică, media, școli, la locul de muncă și în sfera religioasă ar putea include, luând în considerare contextul general, dar fără a se limita la:

- Instigarea, complicitatea sau justificarea uciderii sau rănirii evreilor, în numele unei ideologii radicale sau al unei viziuni extremiste asupra religiei.
- Aducerea unor acuzații false, dezumanizante, care demonizează și perpetuează clișeele despre evrei, ca atare sau le atribuie puteri deosebite, atunci când acționează în mod colectiv – precum ar fi, în special dar nu exclusiv, mitul referitor la o conspirație mondială a evreilor sau al evreilor ce controlează media, economia, guvernul sau alte instituții ale societății.
- Acuzarea evreilor, ca popor, de a fi responsabili pentru fapte reale sau imaginare comise de un singur evreu sau de un grup de evrei sau chiar și pentru fapte comise de ne-evrei.
- Negarea evenimentului, scopului, mecanismelor (ex. camere de gazare) sau a intenției genocidului comis împotriva evreilor, de către Germania național-socialistă și susținătorii și complicii săi, în timpul celui de-al II-lea Război Mondial (Holocaustul).
- Acuzarea evreilor, ca popor, sau a Israelului, ca stat, de a fi inventat sau exagerat Holocaustul.

- Acuzarea cetățenilor de origine evreiască că sunt mai loiali Israelului sau așa-ziselor priorități mondiale ale evreilor, decât intereselor propriilor lor țări.
- Negarea dreptului la autodeterminare a poporului evreu, pretinzând, de exemplu, că existența Statului Israel este o construcție rasistă.
- Aplicarea de standarde duble, prin solicitarea unui comportament al statului israelian, care nu este așteptat sau solicitat din partea oricărui alt stat democratic.
- Utilizarea de simboluri sau imagini asociate cu antisemitismul clasic (ex. acuzații că evreii l-ar fi ucis pe Isus sau acuzarea acestora de comiterea de ucideri rituale) pentru a caracteriza statul Israel sau israelienii.
- Compararea politicii contemporane a Israelului cu cea a naziștilor.
- Impunerea unei responsabilități colective evreilor pentru acțiuni ale statului Israel.
- Actele de antisemitism sunt incriminate și constituie infracțiuni, atunci când sunt astfel stabilite prin lege (de exemplu, negarea Holocaustului sau distribuirea de materiale antisemite, în anumite state).
- Infracțiunile sunt antisemite atunci când țintele atacurilor, fie că sunt persoane sau bunuri – precum clădiri, școli, lăcașuri de cult sau cimitire – sunt alese fiindcă sunt, sau sunt percepute ca fiind, evreiești sau având legătură cu evreii.
- Discriminarea antisemită reprezintă refuzul de a acorda evreilor oportunități sau servicii accesibile altora și este ilegală în multe state”.

Aprobat în ședința Senatului UNMB din 15.06.2022